

rette det Forhold, og da det, som sagt, ikke længere angaar et saa stort Beløb, som man fra først af maatte tro — nu angaar det kun et Beløb af 6—700,000 Kr. — have vi, der ved 2den Behandling havde stillet Forslag angaaende dette Forhold, ikke ment at burde gaa videre i Forfølgningen af denne Sag, og vi acceptere altsaa i den Henseende Ministerens Forslag.

Jeg er dermed færdig med mine Udtalelser om Ejendomsskyldloven, men maa jeg samtidig sige, at jeg har bragt i Erfaring, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) har faaet den Opfattelse, at mine Udtalelser til ham om Aktieselskaber vare dikterede af den Formening, at han skulde være personlig interesseret i Aktieselskaber, og at dette skulde have begrundet hans Standpunkt. Over for dette vil jeg sige, at det er en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg nærer den fuldeste Forvisning om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds ikke i denne Sag har stillet sig anderledes eller talt anderledes, end hvad han troede der af saglige Grunde var rigtigt. Men jeg tror, han ser fejl paa det Spørgsmaal.

Ingvard Jensen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal sige om det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 1. Ved 2den Behandling stillede jeg et Par Ændringsforslag, nemlig et til § 1 og et til § 3, som gik ud paa, at Smørskatten paa Bornholm, den Del af Jordebogsafgiften, som for Bornholms Vedkommende skulde indbetales i Smør, skulde afskrives, og at Bornholm derefter skulde svare fuld Ejendomsskyld tilligemed den øvrige Del af Landet. Den ærede Finansminister gjorde den Indvending mod disse Forslag, at for det første en saadan Afskrivning, som jeg havde foreslaaet, vilde falde meget ujævnt og vilde ikke række til saa mange, som han mente den skulde, naar der fandt en Afskrivning Sted, og at dernæst Byerne vilde lide noget derunder, idet de hidtil have haft en Begunstigelse ved de nuværende Skatter, som ved mit Ændringsforslag vilde falde bort. Jeg havde nemlig ved de Ændringsforslag, jeg havde stillet, tilsigtet fremtidig at stille Bornholm med Hensyn til Beskatning fuldstændig lige med de øvrige Dele af Landet, saaledes at al Tale om særlig Begunstigelse for Bornholm derved vilde falde bort. Dette ansaa jeg for et saa stort Gode, at jeg mente det rigtigt at gøre et Forsøg paa at naa til et saadant Resultat.

Jeg skal imidlertid indrømme — jeg

gjorde det den Gang og jeg gentager det nu —, at de Indvendinger, den ærede Finansminister gjorde mod Forslagene, vare rigtige. Jeg nægtede ikke, der var noget i dem, og som Følge deraf tog jeg Forslagene tilbage og stiller nu paa ny et Forslag, som jeg haaber bedre vil kunne vinde den højtærede Finansministers Tilslutning. Forslaget gaar ud paa at afskrive den nuværende bornholmske Jordebogsafgift med Fradrag af Arvefæsteafgiften til det halve. Resultatet af dette Forslag, hvis jeg maatte have den Glæde at se det vedtaget, vil være følgende: Jordebogsafgiften varierer noget, men den var for Aaret 1900—1901 120,254 Kr. 50 Ø.; naar jeg derfra drager den Del af Jordebogsafgiften, som er Arvefæsteafgift — den er udregnet for forrige Aar at udgøre 24,086 Kr. 71 Ø. — bliver der tilbage 96,167 Kr. 79 Ø., og Halvdelen deraf er 48,083 Kr. 89 Ø. Det vil altsaa være det Beløb, som efter mit Forslag skulde afskrives paa Jordebogsafgiften for Bornholms Vedkommende. Derved kommer, hvad jeg har ønsket og bedt om maatte blive Tilfældet, Bornholm med Hensyn til Skattelettelse nogenlunde til at staa lige med de øvrige Dele af Landet, og det mener jeg vil være retfærdigt. Jeg haaber derfor, at dette Forslag maa kunne vinde den højtærede Ministers og Tingets Tilslutning; saa det kunde blive vedtaget. Det er dette, jeg herved skal bede om. Andet har jeg foreløbig ikke at sige om denne Sag.

N. Jensen: Jeg kan ikke undlade at udtale en Beklagelse over, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed om det Spørgsmaal, som var fremme ved 2den Behandling med Hensyn til Vurderingen af Besætninger til Ejendomsskyld. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, havde han fremdeles Sympatier i den Retning; det er derfor meget beklageligt, at det ikke er lykkedes at opnaa Overenskomst. Det forekommer mig, at man stiller sig aldeles forkert over for dette Forhold. At man f. Eks. ved en Landejendom maa finde sig i, at Besætningen først bliver vurderet — hvad der sikkert er naturligt — til Formueskat, derefter igen vurderet til en Ejendomsskyld til Staten og endelig for 3die Gang til en Ejendomsskyld til Kommunen, det forekommer mig at være en stor Ulighed. Hvis der f. Eks. i Kjøbenhavn eller andre Byer findes en stor Kobesætning, skal den ikke vurderes til Ejendomsskyld, eller har en Rigmand en Ejen-